

Revista Română de Fiscalitate și Control fiscal

An 5 • Nr. 86 • aprilie 2025

Editorial

Se majorează plafonul de scutire de TVA!

Începând cu luna aprilie 2025, plafonul de scutire de TVA în România va fi majorat la 395.000 lei, conform unui proiect de Ordonanță de Urgență publicat de Ministerul Finanțelor pentru dezbatere publică. Prin adoptarea acestui proiect, România va implementa plafonul maxim de scutire permis de legislația comunitară, modificând articolul 310 din Codul fiscal.

Contribuabilii care depășesc acest prag vor fi obligați să solicite înregistrarea în scopuri de TVA cel târziu la data atingerii plafonului, aplicând regimul de taxare începând cu aceeași zi. Această schimbare **elimină prevederea actuală conform căreia solicitarea înregistrării trebuie realizată în termen de zece zile de la depășirea plafonului, cu aplicarea TVA din prima zi a lunii calendaristice următoare.**

De asemenea, proiectul de O.U.G. prevede reguli tranzitorii pentru contribuabilii care se apropie de pragul de scutire în perioada premergătoare aplicării noii reglementări:

- Contribuabilii care depășesc plafonul actual de 300.000 lei în luna martie 2025 vor solicita înregistrarea în scopuri de TVA numai dacă depășesc noul plafon de 395.000 lei.
- Persoanele juridice înființate anterior anului 2025 și care au fost obligate să se înregistreze în scopuri de TVA din cauza depășirii plafonului de 300.000 lei până la 1 aprilie 2025 pot solicita retragerea din evidența plătitorilor de TVA, cu condiția ca cifra de afaceri din anul 2024 să nu fi depășit 300.000 lei și ca, până la data solicitării, să nu fi fost depășit noul plafon de 395.000 lei.

Societățile înființate în 2025 care au fost obligate să se înregistreze în scopuri de TVA înainte de 1 aprilie 2025, datorită depășirii plafonului de 300.000 lei, pot, de asemenea, solicita retragerea din evidență, cu condiția să nu fi depășit plafonul de 395.000 lei până la data solicitării.

Pentru ca aceste modificări să intre în vigoare la 1 aprilie 2025, proiectul de O.U.G. trebuie adoptat de Executiv și publicat în Monitorul Oficial până la finalul lunii martie 2025. Această reformă are ca scop simplificarea administrării fiscale pentru micile întreprinderi și alinierea legislației naționale la cadrul comunitar, oferind o mai mare flexibilitate operatorilor economici care se încadrează în noul plafon de scutire.

Vera Constantin,
expert contabil

Sinteză legislativă	2
Discuții pe masa Guvernului	2

CHELTUIELI TRANSPORT

Deplasare salariat cu mașina personală	3
--	---

IMPORT BUNURI

Regim fiscal TVA pentru servicii transport legate direct de un import de bunuri	4
---	---

CONTROL FISCAL

Control antifraudă în spațiile magazinului	5
--	---

SAF-T

SAF-T. Achiziții din UE neimpozabile în România. Achiziție intracomunitară de servicii	8
--	---

DIVIDENDE

Repartizare dividende după aprobarea situațiilor financiare	8
---	---

CASS PFA

Venituri din activități independente în anul 2024. CASS	9
---	---

RADIERE PFA

Radiere PFA. Transfer disponibil	11
--	----

Rubrică dedicată abonaților

E-TVA

Emitere factură. Exigibilitate și fapt generator. Transmitere în SPV. Corelare cu decontul e-TVA	12
--	----

Sinteză legislativă

O.A.N.A.F. nr. 299/2025 pentru aprobarea modelului, conținutului, modalității de depunere și de gestionare a formularului 112 „*Declarație privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate*”

Publicat în: M.Of. nr. 220 din 13.03.2025

Ce prevede: Ordinul aprobă modelul, conținutul și instrucțiunile de completare a formularului 112 „*Declarație privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate*”, adaptate modificărilor legislative aduse Codului fiscal în materie de impozit pe veniturile din salarii și asimilate salariilor și con-

tribuțiilor sociale aferente. Prevederile acestui ordin se aplică începând cu declararea veniturilor aferente lunii publicării în Monitorul Oficial al României, respectiv pentru declararea veniturilor lunii martie 2025.

Pentru perioadele de raportare cuprinse între data de 1 ianuarie 2025 și 28 februarie în formularul 112 aprobat prin O.A.N.A.F. nr. 6.330/2024, trimiterile la art. LXXIII din O.U.G. nr. 115/2023 se consideră a fi făcute la art. LXVI din O.U.G. nr. 156/2024, iar trimiterile la art. 151 alin. (2), art. 174 alin. (4) și art. 174¹ alin. (6) și (7) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, din Nomenclatorul „Creanțe fiscale”, se consideră a fi făcute la art. 151 alin. (8), art. 174

alin. (5), respectiv art. 174¹ alin. (5) din aceeași lege.

O.U.G. nr. 11/2025 pentru modificarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal

Publicată în: M.Of. nr. 225 din 13.03.2025

Ce prevede: Prin această ordonanță se modifică modul de impozitare a veniturilor din pensii. Acestea se impun prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului ce depășește venitul neimpozabil în sumă de 3.000 lei, eliminându-se prevederile privind impozitarea progresivă a pensiilor speciale.

Discuții pe masa Guvernului

Modificări recente în legislația fiscală

Corelarea dispozițiilor Legii sănătății (nr. 95/2006) cu noile dispoziții din Codul fiscal a fost efectuată prin O.U.G. nr. 8/2025 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, precum și a altor acte normative din domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 202 din 07 martie 2025.

Începând cu veniturile anului 2025, mecanismul de calcul, declarare și plată a obligațiilor fiscale datorate de persoanele fizice cu titlu de contribuții sociale obligatorii a fost simplificat, în sensul degrevării contribu-

abililor persoane fizice de obligația depunerii Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, pentru declararea venitului estimat, a contribuției de asigurări sociale și a contribuției de asigurări sociale de sănătate, estimate, precum și în toate celelalte situații în care intervin modificări/recalculări/rectificări ale acestora.

Pentru persoanele care realizează venituri extrasalariale (venituri din activități independente, drepturi de proprietate intelectuală, cedarea folosinței bunurilor, investiții, activități agricole, alte surse), precum și pentru persoanele fizice care obțin venituri sub plafon, dar optează pentru plata

CASS, calitatea de asigurat încetează la data la care expiră termenul legal de depunere a Declarației 212 (unice).

Pentru persoanele fizice care nu realizează venituri sau care realizează venituri de natura celor exceptate de la plata CASS, dar care optează pentru plata CASS, calitatea de asigurat încetează la expirarea a 12 luni de la data depunerii declarației unice, dacă nu depun o nouă declarație pentru perioada următoare prin care este stabilită contribuția de asigurări sociale de sănătate potrivit legii.

Altă modificare vizează **actualizarea Declarației 112**, ca urmare a Ordinului ANAF nr. 299/455/435/729/2025 pentru aprobarea modelului,

conținutului, modalității de depunere și de gestionare a formularului 112 „Declarație privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate”, având în vedere recente modificări introduse în legislație privind:

- măsura „300 de lei din salariul minim, sumă netaxabilă”;
- eliminarea facilităților fiscale pentru salariații din domeniile IT, construcții și agricultură;

– prevederile Legii privind Statutul rezerviștilor voluntari.

În fine, prin Ordonanța de urgență nr. 11/2025 pentru modificarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal **se revine la impozitarea integrală a pensiilor speciale**, ca și în cazul pensiilor obișnuite.

Impozitul se calculează prin aplicarea cotei de impunere de 10% asupra venitului impozabil lunar din pensii (venitul impozabil lunar din

pensii se stabilește prin deducerea din venitul din pensie a sumei neimpozabile lunare de 3.000 lei).

Această măsură a fost determinată de Decizia nr. 724 din 19 decembrie 2024, prin care Curtea Constituțională a României a constatat neconstituționalitatea prevederilor din legea fiscală cu privire la sistemul de impozitare progresivă a pensiilor.

Ionuț Jinga, consultant fiscal

Deplasare salariat cu mașina personală

CHELTUIELI TRANSPORT

Problemă fiscală

Care este regimul fiscal și contabil al cheltuielilor cu combustibilul decontate unui angajat cu mașină personală, cu contract de comodat, pentru deplasare de la locul de muncă acasă și invers?

În ce quantum se pot acorda aceste sume?

Reprezintă benefit in kind pentru angajat? Este nevoie de foaie de parcurs în acest caz?

Cadrul legal:

Pentru decontarea transportului salariaților cu mașina personală de la/la locul de muncă, este necesar ca decontarea acestor servicii de transport să fie menționate în contractul individual de muncă sau în regulamentul intern.

Conform normelor metodologice de aplicare a Codului Fiscal, art. 298 Limitări speciale ale dreptului de deducere alin (3) și (4), „În cazul vehiculelor

utilizate pentru transportul angajaților la și de la locul de muncă se consideră că vehiculul este utilizat în scopul activității economice atunci când există dificultăți evidente în folosirea altor mijloace de transport adecvate, cum ar fi lipsa mijloacelor de transport în comun, decalajul orarului mijloacelor de transport în comun față de programul de lucru al persoanei impozabile”. Reprezintă vehicule utilizate de angajator pentru transportul angajaților la și de la locul de muncă vehiculele uti-

lizate pentru transportul angajaților de la reședința acestora/locul convenit de comun acord la locul de muncă, precum și de la locul de muncă la reședința angajaților/locul convenit de comun acord.

Prin angajați se înțelege salariații, administratorii societăților, directorii care își desfășoară activitatea în baza contractului de mandat, potrivit legii și persoanele fizice rezidente și/sau nerezidente detașate, potrivit legii, în situația în care persoana impozabilă suporta drepturile legale convenite acestora.

„(4) Utilizarea unui vehicul în folosul propriu de către angajații unei persoane impozabile ori pentru a fi pus la dispoziție în vederea utilizării în mod gratuit altor persoane, pentru alte scopuri decât desfășurarea activității sale economice, este denumită în continuare uz personal. Transportul la și de

la locul de muncă al angajaților în alte condiții decât cele menționate la alin. (3), este considerat uz personal al vehiculului. Se consideră că un vehicul nu este utilizat exclusiv în scopul activității economice, în sensul art. 298 alin. (1) din Codul fiscal, în situația în care, pe lângă utilizarea în scopul activității economice, vehiculul este utilizat ocazional sau de o manieră continuă și pentru uz personal. Dacă vehiculul este utilizat atât pentru activitatea economică, cât și pentru uz personal, se limitează la 50% dreptul de deducere a taxei.”

Persoana impozabilă care aplică deducerea limitată de 50% nu trebuie să facă dovada utilizării vehiculului în scopul activității economice sau pentru uz personal cu ajutorul foii de parcurs.

Pentru salariații care se deplasează la locul de muncă cu mașina personală,

societatea trebuie să întocmească un contract de comodat.

Este necesară întocmirea unui decont de către fiecare salariat sau a unei foi de parcurs, în funcție de situație. Se completează nr. de km parcurși pe distanța dus-întors.

Suma care se va deconta salariatului va fi calculată în funcție de nr. de km pe distanța dus/întors și consumul normat de combustibil pentru autoturismul respectiv care se stabilește prin Regulamentul intern (se stabilește un consum normat de 7,5 l/100 km) conform art. 7 alin 1 din H.G. nr. 714/ 2018 privind drepturile și obligațiile personalului autorităților și instituțiilor publice pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării în interesul serviciului.

Dacă se acordă o sumă fixă, aceasta

intră în baza de calcul al impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale.

Dacă autoturismul este al societății, bonurile de combustibil trebuie să fie emise cu CUI-ul societății și se vor deduce 50% sau 100% în funcție de situație și dacă există foi de parcurs, conform art. 298 din Codul fiscal.

Bonurile de combustibil cu deducere 50% sau 100%, se creează analitice pentru partea nedeductibilă și deductibilă.

Se întocmește decontul:

6022 = 401
4426 = 401
401 = 542
542 = 5121/5311

Răspuns oferit de:
Vera Constantin, expert contabil

Regim fiscal TVA pentru servicii de transport legate direct de un import de bunuri

IMPORT BUNURI

Problemă fiscală

Avem două firme plătitoare de TVA în România, una dintre ele face transportul din IRAN în România. Factura de transport va fi cu TVA sau fără?

1. Va plăti TVA în vamă dacă factura este scutită cu drept de ducere?
2. Va emite factură cu TVA?

Cadrul legal:

În situația în care beneficiar al serviciului de transport este importatorul, iar bunurile respective vor fi puse în liberă circulație de teritoriul României, prestatorul A din România va emite

factura prin aplicarea regimului de scutire cu drept de deducere conform art. 294 alin. (1) lit. d):

„(1) Sunt scutite de taxă:

.....

c) prestările de servicii, inclusiv transportul și serviciile accesorii transportului, altele decât cele prevăzute la art. 292, legate direct de exportul de bunuri;

d) prestările de servicii, inclusiv transportul și serviciile accesorii transportului, altele decât cele prevăzute la art. 292, dacă acestea sunt direct legate de importul de bunuri și valoarea acestora este inclusă în baza de impozitare a bunurilor importate potrivit art. 289;”

În acest caz, transportatorul A justifică aplicarea corectă a regimului de scutire cu drept de deducere, cu documentele reglementate prin art. 4 din

anexa privind Instrucțiunile de scutire din O.M.F.P. nr. 103/2016 (actualizat prin O.M.F.P. nr. 2.148/2020), deoarece serviciul este **prestat direct importatorului**. Serviciul este scutit de TVA, în situația în care se respectă cele două condiții reglementate prin art. 294 alin. (1) lit. d):

- serviciile sunt direct legate de importul de bunuri. Legătura directă dintre serviciile prestate și beneficiarul acestora rezultă din comandă de transport lansată de către importatorul din România transportatorului din România, fără ca, în relația dintre transportatorul A și importatorul B să se interpună o casă de expediție;
- valoarea serviciilor este inclusă în baza de impozitare a bunurilor importate conform prevederilor art. 289 din Codul fiscal. Indirect, prin plata TVA în vama din România, importatorul B din România plătește TVA și la valoarea transportului facturat de către transportatorul/cărașul care i-a emis factura prin aplicarea regimului de scutire reglementat prin art. 294 alin. (1) lit. d).

Conform art. 289 „Baza de impozitare pentru import” alin. (2):

„(2) Baza de impozitare cuprinde cheltuielile accesorii, **precum comisi-oanele, cheltuieli de ambalare, transport și asigurare, care intervin până la primul loc de destinație a bunurilor în România**, în măsura în care aceste chel-

tuieli nu au fost cuprinse în baza de impozitare stabilită conform alin. (1), Primul loc de destinație a bunurilor îl reprezintă destinația indicată în documentul de transport sau în orice alt document în baza căruia bunurile sunt importate în România ori, în absența unei astfel de mențiuni, **primul loc de descărcare a bunurilor în România**. „Deci, sunt operațiuni scutite doar serviciile de transport bunuri de pe teritoriul Iran până la primul loc de destinație în România, de exemplu, vama Constanța unde se întocmesc formalitățile de import.

Așa cum rezultă din O.M.F.P. nr. 103/2016, modificat și completat prin O.M.F.P. nr. 2.148/2020, scutirea pentru un serviciu legat direct de un import de bunuri în România se aplică numai dacă locul transportului/serviciilor accesorii se consideră în România conform art. 278 alin. (2) din Codul fiscal. Acest aspect este reglementat prin anexa privind Instrucțiunile de aplicare a scutiri, la art. 1 alin. (2):

„(2) Justificarea scutirilor prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. a)-i), art. 294 alin. (2) și art. 296 din Codul fiscal se face de către persoana impozabilă care poate avea calitatea de furnizor/prestator sau, după caz, de beneficiar. **Scutirea de taxă pe valoarea adăugată se aplică numai în situația în care locul operațiunii se consideră a fi în România**, conform prevederilor art. 275 și

278 din Codul fiscal. În cazul serviciilor pentru care ar fi aplicabile prevederile art. 278 alin. (2) din Codul fiscal, dacă nu se pot prezenta dovezi din care să rezulte că beneficiarul este o persoană impozabilă, se aplică regulile prevăzute la art. 278 alin. (3)-(5) din Codul fiscal pentru stabilirea locului prestării serviciilor, **iar dacă, potrivit acestor reguli, locul prestării este în România, prestatorul poate aplica o scutire de TVA prevăzută de Codul fiscal, în condițiile justificării acesteia conform prezentelor instrucțiuni, în caz contrar operațiunea fiind taxabilă.**”

În concluzie, acest tratament fiscal, respectiv scutirea cu drept de deducere, nu este aplicabil de către transportatorul A în situația în care beneficiarul B din România nu este importatorul bunurilor, transportator fiind o casă de expediție care a contractat serviciul de transport cu importatorul C din România. În acest caz, serviciul prestat de către transportatorul din România în calitate de subcontractor va fi operațiune taxabilă prin colectarea TVA 19% în factura emisă pe numele lui B din România. În această situație, este aplicabilă regula generală B2B, reglementată prin art. 278 alin. (2), regulă conform căreia locul prestării se consideră a fi locul unde beneficiarul are sediul activității economice.

Răspuns oferit de:
Amelia Dumitras, consultant fiscal

Control antifraudă în spațiile magazinului

Problemă fiscală

În cazul unui control tematic/inopinat, inspectorii de la ANAF – SERVICIUL ANTIFRAUDĂ au dreptul de a căuta în tot magazinul după ce doresc ei? Au dreptul să te pună să scoți din buzunare tot ce ai, să-ți controleze poșeta și vestiarul?

CONTROL FISCAL

Cadrul legal:

În cadrul activității de control antifraudă desfășurate de Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), funcționarii publici ai Direcției Generale Antifraudă Fiscală au atribuții specifice privind prevenirea și combaterea

fraudei și evaziunii fiscale. Aceste controale pot avea un caracter inopinat, fiind efectuate fără o notificare prealabilă a contribuabilului.

Competența și obiectul controlului antifraudă

Controlul antifraudă se desfășoară pe întreg teritoriul României, având ca scop identificarea și sancționarea neregulilor fiscale. De regulă, aceste controale sunt realizate pe baza unei analize de risc, însă pot avea loc și în absența acesteia în situații excepționale, precum:

- constatările directe ale unor încălcări ale legislației fiscale, care necesită intervenție imediată;
- controale specifice destinate prevenirii și combaterii fraudei și evaziunii fiscale.

Contribuabilii nu pot formula obiecții cu privire la procedura de selecție utilizată pentru demararea unui control antifraudă.

Reguli privind desfășurarea controlului

În timpul unui control antifraudă, organele fiscale au următoarele obligații și drepturi:

Legitimarea – inspectorii antifraudă sunt obligați să se legitimeze la începutul controlului.

Respectarea procedurilor – verificările trebuie să fie consemnate în registrul unic de control, dacă sunt efectuate în spațiile de lucru ale contribuabilului.

Limitarea impactului asupra activității contribuabilului – controlul trebuie să afecteze cât mai puțin activitatea economică a entității verificate.

Contribuabilii au, la rândul lor, următoarele drepturi:

- să solicite legitimarea inspectorilor antifraudă;

- să beneficieze de asistență de specialitate în timpul controlului;
- să fie informați în timpul controlului despre constatările efectuate;
- să primească dovada scrisă în cazul reținerii unor documente de către organele de control.

În ceea ce privește desfășurarea controlului în spațiile private (precum vestiarele sau obiectele personale ale angajaților), este important de menționat că inspectorilor antifraudă fiscală trebuie să li se permită accesul în toate spațiile în care se produc, se deposedează sau se comercializează bunuri și servicii, în interiorul zonelor libere, în vecinătatea unităților vamale, în antrepozite fiscale și în orice alte locuri unde se desfășoară activități economice, pe timp de zi și de noapte. De asemenea, dacă este cazul, trebuie să se faciliteze prelevarea de probe, eșantioane, mostre etc.

(Așa apare formulat pe site-ul instituției antifraudă)

Totuși, organele fiscale nu au dreptul să efectueze percheziții asupra persoanelor sau asupra bunurilor acestora. Astfel de măsuri pot fi dispuse doar de organele de cercetare penală și doar în baza unui mandat emis de un judecător. Ajută aici opinia unui avocat pentru analizarea exactă a situației dvs.

Finalizarea controlului și dreptul la contestație

La încheierea controlului, inspectorii antifraudă întocmesc un proces-verbal de control, care este comunicat contribuabilului. Acest document constituie un mijloc de probă și poate conține detalii referitoare la eventualele nereguli constatate și consecințele fiscale aferente.

Contribuabilul are posibilitatea de a formula un punct de vedere în termen de cinci zile lucrătoare de la primirea procesului-verbal. Acest punct de vedere va fi analizat de Direcția Generală Antifrauda Fiscală, iar dacă este considerat justificat, conducerea insti-

tuției poate dispune refacerea controlului sau modificarea raportului întocmit.

În concluzie, controlul antifraudă este o măsură esențială pentru combaterea evaziunii fiscale, însă trebuie să respecte anumite reguli legale și să nu încalce drepturile contribuabililor. Inspectorii au dreptul de a verifica documentele și activitățile firmei, dar nu pot efectua percheziții personale fără un temei legal solid.

Cod de procedură fiscală:

CAPITOLUL III Controlul antifraudă

ART. 136 Competența, obiectul și regulile de efectuare a controlului antifrauda

„(1) Controlul antifraudă se efectuează de către funcționarii publici din cadrul Direcției generale antifraudă fiscală pe întreg teritoriul țării, în baza analizei de risc. Aceștia sunt denumiți, în sensul prezentului capitol, organe de control antifraudă fiscală.

(2) Controlul antifraudă are ca obiect prevenirea și combaterea fraudei și evaziunii fiscale. Organele de control antifraudă fiscală exercită activități de control operativ, fără informarea prealabilă a contribuabilului/plătitorului cu privire la efectuarea controlului.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1), organele de control antifraudă fiscală pot efectua controlul antifraudă fără existența unei analize de risc în următoarele cazuri:

- a) atunci când, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, constată încălcări ale legislației fiscale care impun o intervenție imediată;
- b) în mod excepțional, în vederea efectuării unor acțiuni de control cu caracter specific, în scopul prevenirii și combaterii fraudei și/sau evaziunii fiscale.

(4) Contribuabilul/Plătitorul nu